

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en næsten uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 4 fra folketingsåret 1993-94. Se Folketingstidende 1993-94, Folketingets forhandlinger sp. 349 og 807 samt tillæg A sp. 319.

Der er to gode grunde til at give det direkte støttede boligbyggeri et løft:

- I. Et boligbyggeri, der er rekordlavt i forhold til et boligbehov, der er større end hidtil antaget.
- II. Et særligt behov for lejeboliger, bl.a. til ældre, unge samt indvandrere og flygtninge.

ad I

Det mest anvendte statistiske mål for boligbehovet – PBE20+ – er netop blevet justeret op. Det fremgår af den sidste rapport fra Ølgaard-udvalget sammenlignet med samme udvalgs 1988-rapport. PBE20+ for 1992 er sat op med 42.000 boliger og for år 2025 med mellem 80.000 og 178.000 boliger. Det præcise tal afhænger af forudsætningerne om indvandringens størrelse. Det betyder, at i forhold til udvalgets første rapport og prognose skal der bygges ekstra ca. 3-5.000 boliger om året frem til år 2025 for at nå samme dækningsgrad.

Men der bygges faktisk mindst 5.000 færre boliger end tidligere forudset. Boligbyggeriet lå i 1994 så lavt som 13.400 påbegyndelser mod 25.000-30.000 i perioden 1983-89 (Økonomisk Oversigt, december 1994). I 1995-96 forventes det, at der kun påbegyndes ca. 15.000 nye boliger (Økonomisk Oversigt, august 1993).

Selv hvis man deler den tidligere regerings vurdering af behovet for boligbyggeri, giver disse tal grund til at forøge boligbyggeriet med 8.000-10.000 (fremkommer som 3.000-5.000 som ekstra behov plus 5.000 i uforudset fald). Forslagsstillerne har aldrig delt denne vurdering og mener, der er grund til en endnu større forøgelse.

ad II

Hertil kommer, at der er et særligt behov for flere lejeboliger. SF er ikke mod ejerboliger som sådan, men det er naturligt, at bl.a. mange års store skatte-subsidier til ejerboligen har fået store befolknings-

grupper til at vælge ejerbolig frem for lejebolig, selv om de ville have valgt en lejebolig, såfremt de økonomiske vilkår og tilgængeligheden havde været mere lige.

Inden for ældreboligområdet erkender efterhånden alle, at der er et særligt behov. Politikken med »længst muligt i eget hjem« er de fleste steder gået for langt og bør erstattes med »bo, som du ønsker«. Det forudsætter mere ældreboligbyggeri.

Også på ungdomsboligområdet er der et mærkbart behov, ligesom også hensynet til husning af flygtninge m.fl. er et yderligere argument for at bygge mere almennyttigt byggeri.

For at tilgodese disse formål foreslår SF fire foranstaltninger, der gennemgås i det følgende. Ud over disse instrumenter kan der henvises til det samtidigt fremsatte beslutningsforslag om kommunal boligpolitik der pålægger alle kommuner at opfylde nogle mindstegrænser for antallet af almennyttige boliger. (B 67).

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

ad 1

Kommunerne skal efter den gældende lov foretage et indskud på 7 pct. af byggesummen i nyt byggeri. For at give kommunerne en økonomisk tilskyndelse til at fremskynde boligbyggeri foreslås det at give kommunerne en rabat på 50 pct., svarende til 3½ pct. af byggesummen, for byggeri, der gennemføres i 1995, og 25 pct., 1,75 pct. af byggesummen, for byggeri, der gennemføres i 1996. For et byggeri på 100 almennyttige boliger betyder det, at en kommune kan spare 2,6 mio. kr. ved at gennemføre projektet i 1995 og 1,3 mio. kr. ved at gennemføre det i 1996.

ad 2

For at undgå, at likviditetsbegrænsninger forhindrer kommunerne i at gå i gang med nyt boligbyggeri, foreslås fuld låneadgang til kommunens andel af indskuddet i alle typer byggeri. Ydelser på disse lån er huslejen uvedkommende.